

Сборник съдебна практика

Дело C-580/12 P

Guardian Industries Corp.

и

Guardian Europe Sàrl

срещу

Европейска комисия

„Обжалване — Картели — Пазарът на плоско стъкло в европейското икономическо пространство (ЕИП) — Определяне на цените — Определяне на размера на глобата — Отчитане на вътрешните продажби на предприятията — Разумен срок — Допустимост на представените доказателства с оглед на съдебното заседание на Общия съд“

Резюме — Решение на Съда (трети състав) от 12 ноември 2014 г.

1. *Съдебно производство — Продължителност на производството пред Общия съд — Разумен срок — Спор относно наличието на нарушение на правилата на конкуренцията — Неспазване на разумния срок — Последници — Извъндоговорна отговорност — Искане, основано на прекомерна продължителност на производството пред Общия съд — Състав на разглеждащия делото съдебен състав*

(член 256, параграф 1 ДФЕС; член 47, алинея 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз)

2. *Право на Европейския съюз — Принципи — Право на защита — Принципи на равните процесуални възможности — Спазване в рамките на съдебно производство — Обхват — Представяне на ново доказателство в последния работен ден преди съдебното заседание — Допустимост — Условия*

(член 11, параграф 3 от Указанията за секретаря на Общия съд)

3. *Конкуренция — Глоби — Размер — Определяне — Право на преценка на Комисията — Граници — Спазване на принципа на равно третиране — Изчисляване на основния размер на глобата — Метод на изчисление, определен в приетите от Комисията насоки — Продажби, с които нарушението е свързано пряко или косвено — Оборот, който е взет предвид — Изключване на вътрешния за група предприятия оборот — Дискриминация на вертикално неинтегрираните предприятия — Нарушение на принципа за равно третиране*

(член 81, параграф 1 ЕО; член 23, параграфи 2 и 3 от Регламент № 1/2003 на Съвета; точка 13 от Известие 2006/С 210/02 на Комисията)

4. *Конкуренция — Глоби — Размер — Определяне — Съдебен контрол — правомощие на съда на Съюза за пълен съдебен контрол — Обхват — Предел — Спазване на принципа на недопускане на дискриминация — Решение на Комисията, опорочено от нарушение на принципа на равно третиране — Последица — Намалване на размера на глобата в полза на дискриминираното предприятие*

(член 23, параграфи 2 и 3 и член 31 от Регламент № 1/2003 на Съвета)

1. Когато юрисдикция на Европейския съюз наруши задължението си по член 47, втора алинея от Хартата на основните права на Европейския съюз да решава отнесените до нея дела в разумен срок, санкцията за това нарушение трябва да се търси чрез иск за обезщетение пред Общия съд, доколкото този иск представлява ефективен способ за защита.

Оттук следва, че искането за поправяне на вредите, произтичащи от неспазването от страна на Общия съд на разумен срок за постановяване на решение, не може да се отнася направо до Съда чрез обжалване на решението на Общия съд, а трябва да бъде предявено пред самия Общ съд.

В това отношение Общият съд, който е компетентен по силата на член 256, параграф 1 ДФЕС, трябва да се произнася по такива искания за обезщетение в различен състав от този, който е разгледал спора, по който е било проведено производството, чиято продължителност е сочена за укоримо голяма, и като прилага критериите, определени в точки 91—95 от решение *Gascogne Sack Deutschland*/Комисия (EU:C:2013:768).

(вж. точки 17—19)

2. Принципът на зачитане на правото на защита е основен принцип на правото на Съюза. Би било нарушение на този принцип, ако съдебният акт се основава на факти или документи, с които страните или една от тях не са се запознали и по които не са били в състояние да вземат отношение. Принципът на равни процесуални възможности, който произтича от самото понятие за справедлив процес и има за цел да осигури равнопоставеност между страните в производството, като се гарантира, че всеки документ, представен пред юрисдикцията, може да бъде преценен и оспорен от всяка от страните в производството, предполага задължение за предоставяне на разумна възможност за всяка от страните да представи своята позиция, включително да посочи доказателствата си, при условия, които не я поставят в явно неблагоприятно положение спрямо противната страна.

В това отношение не съставлява нарушение на правото на защита приемането за допустим на документ, подаден от една от страните, щом като другата страна е разполагала с три дни, за да се запознае с неговото съдържание преди съдебното заседание, като поради естеството и съдържанието на този документ, независимо от спазването на член 11, параграф 3 от Указанията за секретаря на Общия съд, не би могъл да се разглежда като прекалено кратък, и от друга страна, тази друга страна не е поискала да изложи становище по този документ писмено, нито е направила молба за отлагане на съдебното заседание.

(вж. точки 30, 31, 33 и 34)

3. В областта на правото на конкуренцията, макар и Комисията да има право на преценка що се отнася до изчисляването на размера на глобата, упражняването на това право е ограничено, между другото, и от правилата за поведение, които Комисията сама си е наложила по-конкретно в Насоките относно определянето на глобите, налагани съгласно член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003.

Съгласно параграф 13 от тези насоки при определяне на основния размер за налаганите глоби Комисията отчита стойността на продажбите на стоки или услуги на предприятието, с които нарушението е свързано пряко или косвено в даден географски район на територията на Европейското икономическо пространство. Тази точка 13 има за цел, за изчисляването на глобата, която следва да се наложи на дадено предприятие, като отправна точка да се приеме сума, отразяваща икономическото значение на нарушението и относителната тежест на предприятието в него. В това отношение, макар понятието за стойност на продажбите, предвидено в тази точка 13, със сигурност да не може да се разпростира до степен, в която да включва реализираните от разглежданото предприятие продажби, непопадащи в обхвата на твърдения картел, същевременно целта, преследвана от тази разпоредба, би била накърнена, ако това понятие следва да се разбира като отнасящо се единствено до оборота, реализиран само от продажбите, за които е установено, че са били действително засегнати от този картел. Подобно ограничение би довело освен това до изкуствено свеждане до минимум на икономическото значение на нарушението, извършено от дадено предприятие, тъй като самият факт, че е намерен ограничен набор от преки доказателства за действително засегнатите от картела продажби, в крайна сметка би довел до налагане на глоба, която не отразява реалния обхват на съответния картел. Освен това подобно предимство поради опазването на тайна би накърнило целта на член 81 ЕО нарушенията да бъдат разследвани и санкционирани ефективно и следователно не може да бъде допуснато. Освен това делът на общия оборот, формиран от продажбата на стоките, предмет на нарушението, може да отрази по най-добър начин икономическото значение на това нарушение.

Затова не следва да се прави разлика между тези продажби в зависимост от това дали те са реализирани с несвързани трети лица, или със структури, които са част от същото предприятие. Неотчитането на стойността на продажбите, попадащи в последната категория, непременно би довело в крайна сметка до създаване на неоснователно предимство за вертикално интегрираните дружества, като им помогне да избегнат санкция, пропорционална на тяхното значение на пазара на стоките, които са предмет на нарушението. Всъщност освен печалбата, която може да бъде очаквана от споразумение на хоризонтално фиксиране на цените при продажбите на несвързани трети лица, вертикално интегрираните предприятия могат също така да извлекат печалба от такова споразумение на пазара надолу по веригата на преработените стоки, в състава на които влизат стоките, предмет на нарушението, и то на две различни основания.

Като се има предвид, че за целите на преценката на дела на общия оборот, който произхожда от продажбата на продуктите, предмет на нарушението, не следва да се прави разлика между вътрешните продажби и продажбите, реализирани за несвързани трети лица или със структури, които са част от същото предприятие. От това следва, че при определянето на този оборот вертикално интегрираните предприятия се оказват в положение, сравнимо с положението на неинтегрираните вертикално производители. Щом като принципът на равно третиране изисква да не се третира по различен начин сходни положения и да не се третира еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано, тези два вида предприятия следователно трябва да бъдат разглеждани по еднакъв начин. Изключването на вътрешните продажби от релевантния оборот в крайна сметка би ги облагодетелствало, като намали относителната им тежест в извършване на нарушението в ущърб на другите.

(вж. точки 51, 55—60, 62 и 63)

4. В хипотезата на основателен довод за намаляване на размера на глоба, наложена за нарушение на правилата на конкуренция, Съдът, в рамките на своето правомощие за пълен съдебен контрол, следва сам да прецени обстоятелствата по случая и вида на въпросното нарушение, за да определи размера на глобата.

Когато става въпрос за глоба, размерът на която е определен от Комисията по метод, нарушаващ принципа на равно третиране, Съдът може да намали тази глоба, при условие че не се допусне каквато и да било дискриминация между предприятията, участвали в нарушението.

(вж. точки 69, 72, 75 и 78)